

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Úvodní slovo
- Zprávy z farnosti
- Manželské večery
- Kronika
- Letní duchovní zážitek
- Knižní okénko
- Pro děti
- Program farnosti na školní rok 2024/25

Moji milí,

Máme tady opět svatováclavské vydání našeho farního zpravodaje. Při svém letním putování jsem navštívil kostel, zasvěcený tomuto našemu patronovi. Nalézá se v obci Brůdek nedaleko všerubského průsmyku. Původní kostel sv. Václava zde nechal vybudovat kníže Břetislav I. po vítězné bitvě s římsko-německým králem Jindřichem III. Černým. Bitva se odehrála v roce 1040 po návratu Břetislava z tažení do Polska, kde mimo jiné „získal“ ostatky sv. Vojtěcha. Břetislav nechal vybudovat jeden z nejstarších kostelů sv. Václava na poděkování za vítězství v této bitvě. Nedaleko se nachází obec Prapořiště, pojmenovaná podle v té bitvě ukořistěných německých korouhví a praporů.

Vzpomněl jsem si na toto místo, když jsem přemýšlel o jiném letním zážitku, dá-li se to tak říci, který jsem měl v těch místech. Už jsem kdysi psal, že mě na svatém Václavovi nejvíc fascinuje, jak bez ohledu na své postavení neměl problém vlastníma rukama připravovat obětní dary chleba a vína ke mši svaté.

Nedaleko Kdyně – tedy i nedaleko všerubského průsmyku – se nachází nedávno postavená kaplička, zasvěcená blahoslavenému Karlovi Habsburskému. Každý rok před svátkem sv. Anny se zde koná posvícenská mše svatá. Byl jsem na této mši svaté už vícekrát, a i letos to pro mě byl silný duchovní zážitek. Mše svatá je sloužena v tradičním ritu, tedy předkoncilním, latinsky. Mohl jsem si znovu uvědomit krásu staré liturgie, která nebyla umenšená jednoduchostí místa. Spíše naopak.

Při této mši svaté je opravdu všechno a každý zaměřený na Krista. Člověka nic neruší. Mše svatá je do posledního gesta „svázaná“ pravidly, a to paradoxně pomáhá k soustředění se na to, proč se jednotlivé úkony dějí. Při této mši svaté vyniká Kristova oběť, která je na oltáři zpřítomňována skrze ruce kněze. Věřící, v jejichž čele (tedy nikoli „zády k lidem“, jak se někdy pejorativně říká) kněz stojí, mohou spolu s ním adorat

skutečnost Kristovy oběti. Přísné rubriky – pravidla – také eliminují všechnu nevázanost a familiárnost, jež nutně snižuje prožívání této Kristovy oběti, která se právě děje na oltáři. Knězova osobnost je při této mši svaté nedůležitá. Ani nemá možnost ji projevit. Je pokorným služebníkem, a tak i příkladem pro ostatní. Není „šoumenem“, který musí mši nějak ozvláštnit, aby lidi v kostele bavila, a tak přišli příště znovu.

Není třeba říkat, že tato atmosféra se nutně přenese na přítomné věřící. Je to vidět na způsobu a vroucnosti, s jakou přijímají Spasitele ve svatém přijímání. Při této mši svaté se přijímá v kleče a do úst, jak to dělal kdysi i svatý Václav – přes to, že dary ke mši svaté připravoval on sám. Pokorně se spolu s ostatními tehdejšími křesťany skláněl před svým Pánem.

Každý rok se na toto místo těším a celý rok se mi po něm tak trochu stýská.

Kdybyste chtěli zažít to, co já v létě, nemusíte jezdit až do Kdyně. Každou neděli je tato mše svatá sloužena i u nás v Praze – v kostele sv. Karla Velikého na Karlově a také u svatého Vojtěcha za Národním divadlem.

Váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Nedělní dopoledne s knihou

První neděli v měsíci, **6. října**, vás zveme po každé dopolední mši svaté do farní kavárny na kávu, čaj a něco dobrého k zakousnutí i ke čtení. K zapůjčení budou, jako každou 1. neděli v měsíci, knihy z farní knihovny. Kromě toho bude opět možnost vybrat si a zdarma odnést knihy darované jinými čtenáři. Tentokrát se nám sešlo velké množství učebnic a dále krásné křesťanské knihy pro děti v angličtině a němčině, se kterými si i větší děti hezky procvičí cizí jazyky. Pokud vám doma přebývají (jakékoliv) knihy, které již nevyužijete, vezměte je v první říjnovou neděli s sebou, nebo je předejte kdykoliv knihovnicím nebo Lídě.

■ Farní pouť

V sobotu **12. října** zveme všechny na farní pouť do Sepekova a Milevska.

Obec Sepekov patří k nejstarším obcím píseckého okresu. Okolí Sepekova bylo osídleno již v době bronzové a železné, o čemž svědčí mohylová pohřebiště. První písemná zpráva o Sepekově je z r. 1243. Věhlas sepekovského kostela Jména Panny Marie vysvěceného roku 1733 se rozšířil zveřejněním několika zázračných uzdravení.

Milevský klášter, veduta Jana Willenberga z roku 1601

Téhož léta co se to stalo, tj. Léta Páně 1187, já Jarloch přijal jsem místo toto a název opata, v němž až po dnes pracuji v mnohých protivenstvích a téměř žádném zdaru smilování Boží očekávaje.

(Letopis Jarlochův 1215–1222)

Těmito slovy dokládá Jarloch, první opat milevský, a pokračovatel Kosmovy kroniky, uvedení prvních premonstrátských řeholníků na založení, které připravoval již od roku 1184 Jiří z Milevska. Komunita synů sv. Norberta přichází ze Želiva a začínají se psát dějiny premonstrátského kláštera v Milevsku. Ten je nejstarším klášterem jižních Čech, a nese stopy od románského období přes gotiku až po jeho současnou podobu, která byla z velké části dotvořena v době barokní.

V roce 2019 se podařilo v milevském klášteře objevit jednu z nejposvátnějších křesťanských relikvií – hřeb ze Svatého kříže.

V současné době se zpracovává návrh na vybudování stálé expozice, do které bude Svatý hřeb bezpečně umístěn.

Program pouti:

- 8.00 – odjezd autobusem od kostela
- 10.00 – mše svatá v kostele Jména Panny Marie
- 11.00 – prohlídka kostela
- 11.30 – oběd v nedaleké restauraci Dvorek
- přesun do Milevska
- 13.00 – prohlídka kláštera
(dva prohlídkové okruhy – sakrální stavby a život bratří premonstrátů)
- 16.00 – odjezd
- 17.15 – 17.30 – návrat do Prahy

Cena je 250 Kč, děti zdarma. Autobus je již plně obsazený, další případní zájemci mohou zvolit vlastní dopravu a na místě se připojit ke skupině. Pokud byste zvolili tuto variantu, nahlaste se, prosím, v sakristii, abychom domluvili navýšení počtu návštěvníků s průvodcem a případně pro vás objednali společný oběd.

Na všechny se těší P. Karel a P. Vladimír

■ **Misijní jarmark**

V neděli **20. října** po každé mši svaté v divadle Miriam. Vaše výrobky přijímáme v sobotu 19. října od 16 hod tamtéž. Z výtěžku jarmarku podpoříme další studium našich adoptovaných ugandských dětí – jde o dvanáctiletou holčičku Clementinu Adikin a osmiletého Nicholase Wasswu z Ugandy – z projektu Adopce na dálku.

■ **Vycházka seniorů na Vyšehrad**

Společenství seniorů srdečně zve všechny zájemce na úterý **22. října 2024** od 10 hodin na komentovanou prohlídku nejzajímavějších míst Vyšehradu spojenou s jeho tisíciletým vývojem a legendami. Během 60 až 80 minut projdeme tajemnými Martinskými kasematy, podíváme se do skrytého kostela Stěti sv. Jana Křtitele. Dále nám průvodce představí exteriéry Vyšehradu: nezapomenutelné pohledy na Prahu, vyšehradské opevnění a brány, legendární Čertův sloup a vyšehradský hřbitov.

Vstupné je 240 Kč, snížené vstupné pro seniory 170 Kč.

Sraz před farou v 9.10 nebo v 9.55 před infocentrem – V Pevnosti 5 – před Leopoldovou bránou na Vyšehradě.

Odjezd tram č. 22 ze zastávky Staré Strašnice v 9.15 h., přestup na metro I. P. Pavlova do stanice Vyšehrad.

Vzhledem k předpokládanému vyššímu zájmu o prohlídku, hlaste se, prosím, v sakristii nebo na tel. čísle 605 481 365 do neděle 20. října, abychom případně zajistili dva průvodce.

Děkujeme a těšíme se – strašničtí senioři

■ **Velký farní úklid**

V pátek **29. listopadu** mezi 14. a 17. hod. nebo v sobotu **30. listopadu** mezi 8. a 11. hod. V předvečer začátku nového liturgického roku se uklízí a myje všechno, co je potřeba: okna, dveře, osvětlení, lavice, okolí kostela. Těšíme se, že se zapojí i mladí. Všem pomocníkům předem děkujeme.

■ **Mikulášská nadílka**

Ve čtvrtek **5. prosince** od 17 hodin ve farním sále. Před začátkem rodiče odevzdají balíčky označené jménem dítěte do košů dole v suterénu.

■ **Adventní duchovní obnova pro farnost**

V sobotu **7. prosince** dopoledne od 9 do 12 hodin ve farním sále. Zakončena bude mši svatou. Hlídkání dětí je zajištěno. Rodiče, kteří mají o hlídání svých dětí během duchovní obnovy zájem, přihlaste se předem v sakristii nebo u Lídy.

■ Každopáteční adorace

Od začátku školního roku nabízí naše farnost rozšířenou možnost ztišení před Nejsvětější svátostí oltářní, a to každý pátek po mši svaté v čase 18.45 – 19.30. Třetí pátek v měsíci se koná tradičně adorace se zpěvy z Taizé.

■ Společenství mladých v naší farnosti

Jsme skupinka mladých lidí, od čtrnáctiletých až po vysokoškoláky, zapálených pro víru, a v naší farnosti se setkáváme už třetím rokem. Scházíme se každé dva týdny, a to v neděli po večerní mši svaté v učebně na faře. Svá setkání začínáme hrou na kytaru a zpěvem, a občas i nějakou společenskou hrou a občerstvením. Poté následuje krátké popovídání o všem možném – jak se kdo má, co kdo dělá zajímavého nebo co kde viděl pěkného. Pak přichází hlavní program večera – zamyšlení nad určitým tématem. Témata vybíráme jak nadčasová, tak aktuální. Řešíme třeba duchovní témata, životní situace, politiku, události ve světě, morálku nebo období v liturgickém roce. Zamyšlení doprovází diskuze, někdy vášnivá, jindy méně, sdílení příběhů ze života a sem tam padne i nějaký vtip. Vše se ale nese v přátelském duchu a každý má možnost obohatit druhé o svůj pohled na věc. Když se téma vyčerpá, nastane čas na druhou písničku, kterou opět doprovází kytara. Na závěr se společně pomodlíme za svět, za naši farnost, za naše společenství a za úmysly každého z nás. Díky tomu všemu každý z nás odchází domů o něco bohatší, než přišel. Takto probíhá naše běžné setkání, ale když se naskytne příležitost, podnikneme i něco speciálního. Na podzim jsme společně vyrazili na venkovní únikovou hru v centru Prahy, kterou připravilo Pražské Arcibiskupství. Před Velikonocemi jsme se při našem setkání pomodlili křížovou cestu a školní rok jsme zakončili zmrzlinou. I letos bychom takovéto podobné akce rádi podnikli, třeba návštěvu nějakého poutního místa nebo si zopakovali křížovou cestu. Naše společenství je opravdu pestré, přátelské a otevřené všem mladým lidem, třeba i jen na návštěvu. Otevření jsme i novým námětům a otázkám – když někdo přijde s něčím, co by chtěl probrat, není problém dané téma zařadit na program. Věřím, že kdokoliv u nás byl, se k nám rád vrací. Kdybyste se o nás chtěli dozvědět víc, napište na adresu anna.kafkova@gmail.com.

Honza Heřmánek

■ ■ MANŽELSKÉ VEČERY

Odložte starosti a pozvěte svoji manželku / svého manžela na rande. Investujte do svého vztahu a věnujte jeden druhému společně strávený čas. Zveme vás každý čtvrtek od **17. října** na sérii Manželských večerů.

O co se jedná?

Sedm večerů, sedm společných večerů při svíčkách, sedm témat promluv a sedm cvičení – jen vy sami v soukromí u svého stolku.

Na ně navážou čtyři samostatné workshopy.

Pro koho jsou večery určeny?

Pro všechny manžele, kteří chtějí na svém vztahu pracovat. Možná se mezi vámi vyskytly problémy. Možná máte skvělé manželství, ale jen jste pro všechnu starost o rodinu zapomněli, jaké to je být chvíli spolu sami. Možná si jen chcete co nejdéle uchovat počáteční zamilovanost. Pro Vás všechny je tento kurz. Pozvat můžete i vaše přátele a známé, i když nejsou třeba věřící.

■ Manželské večery bez obav

Požádali jsme organizátory a průvodce tímto programem, aby nám odpověděli na několik otázek a pokusili se rozehnat obavy, které zazněly nebo by mohly zaznít od zájemců o účast na Manželských večerech.

Ráda bych šla, ale manžel nechce. Mám na něj tlačit?

Účast obou partnerů by měla být dobrovolná. Občas se ale vyplatí na partnera mírně zatlačit, aby překonal úvodní ostych či nechuť. Často pak tito „zavlečenci“ bývají nadšenými účastníky.

Myšlenky, které na kurzu zazní, jsou mimo jiné inspirovány knihou Pět jazyků lásky. Zkuste manželovi naznačit, že účast na Manželských večerech může pro vás právě takovým vyjádřením lásky být. A pokud se to nepodaří, nebudte smutná. Určitě naleznete jiný způsob, jak investovat do společně stráveného času, který bude příjemný pro oba.

Z práce přicházím domů v půl osmé. Program začíná v sedm. Nestíhám...

Každý ze sedmi večerů začíná u samostatného stolku večerí při svíčkách. Následuje promluva či videoprojekce na vybrané téma. U dezertu si pak v páru uděláte společné cvičení z dodané příručky. Vše probíhá v soukromí, bez společné diskuse.

Počítá se s tím, že se účastníci budou trousit průběžně během večere a nám to dá alespoň prostor stihnout všechny obsloužit. Přijít v půl osmé tedy není problém, jen to znamená, že už vám k jídlu nebude hrát poklidná hudba, ale budeme něco povídat nebo pouštět video. To vám snad, pevně věříme, chuť nezkaží.

Bojím se, že na akci dorazí jen ti dokonalí, i po letech se milující manželé, kteří vypadají pořád tak spokojeně. Co mezi nimi my dva budeme dělat?

Máte jistotu, že minimálně jeden pár, který má k dokonalosti daleko, na kurzu přítomen bude – my dva.

Jak na tom budou ostatní nevíme, ale za to víme velmi dobře, že na žádném z kurzů, kterých jsme se kdy zúčastnili, jsme moc dokonalých párů nenašli. Každý měl své větší či menší problémy. Vždy jsme tak odcházeli s pocitem, že v tom nejsme sami a že náš vztah je vlastně skvělý.

Asi by se to nemělo říkat, ale vím, že v tom nejsem sama. S manželem jsem jen kvůli dětem. Není to dostatečná oběť? To se musím stále o něco snažit?

Manželství, stejně jako kterákoliv jiná činnost, kterou chceme dělat dobře, vyžaduje úsilí a praxi. Během společných let věnujeme svoje úsilí mnoha jiným důležitým věcem a málo praktikujeme manželství. Manželské večery vám s malým úsilím pomohou takovou

praxi do svého života opět zavést. A možná se s tím dostaví i něco, co jste prožívali na začátku svého vztahu a co dělá z manželství obět o něco menší.

S manželkou už si nemám co říct a hovorům mezi čtyřma očima se vyhýbám. Nemám to rád, přijdu si hloupě, nejsem na tyhle intimnosti...

Příručka, kterou každý účastník Manželských večerů obdrží, vám poskytne pomocnou ruku. Obsahuje cvičení, která podobným rozhovorům dají formu a řád. Najdete zde postupy, pravidla, formuláře a tabulky – prostě vše, co emotivní duši zkrátí a introvertovi poskytne oporu. Přestože jste třeba s partnerem každý jiný, budete tak mluvit společným jazykem a nebudete si připadat nesví.

Na navazujícím workshopu s názvem Polarita se na rozdílné potřeby komunikace v páru dále zaměříme a vyzkoušíme si, jak porozumět jazyku toho druhého.

Doma mi manžel(ka) pořád něco vyčítá. Nepotřebuji to poslouchat ještě při svíčkách ve farnosti a nechat si dělat ostudu mezi ostatními farníky.

Pomocí jednoduchých cvičení si vyzkoušíte, jak vyjádřit své potřeby, aniž by muselo dojít na výčitky. Zároveň vám pomohou toho druhého opravdu poslouchat a vnímat.

Jako průvodci Manželskými večery do vašich cvičení nezasahujeme, ale kdyby šlo do tuhého, tak vám přijdeme na pomoc. A stolky umístíme tak, abyste měli dostatek soukromí.

Některé výčitky, zvláště ty banální a často se opakující, mohou mít v sobě ukrytou nějakou hlubší křivdu. O její poodhalení se pokusíme v navazujících workshopech.

Vybudovat pevné základy? Není na to po patnácti letech trochu pozdě?

Každý dům vyžaduje údržbu a zkontrolovat, zda se nám po patnácti letech základy nedrolí, může být docela užitečné. Možná bude stačit jen drobná betonová injektáž, možná budete muset dům podepřít a některé části základů postavit znovu. Manželské večery by vám měly být takovou podpěrou.

Umění komunikace... na tohle ať si jde manželka sama! Ta neumí komunikovat a pořád po mně jen šteká. A nebo mlčí. Neumí nic říct normálně, stručně a jasně!

Ke komunikaci jsou vždy potřeba dva – jeden se musí umět vyjádřit a druhý musí umět poslouchat. Na manželských večerech si ukážeme, jak se v tom pomocí snadných postupů zlepšit. A co dělat, když se do toho vloudí emoce, si zase vyzkoušíme na navazujícím workshopu „Polarita“.

Řešení konfliktů? My se ale vůbec nehádáme, to není pro nás.

Konflikt není jen hádka. Mohou to být i drobné každodenní frustrace, které přejdeme mávnutím nebo je v sobě udusíme. I s těmi je ale nutné pracovat, abychom se jednoho dne neprobudili se zjištěním, jak svého partnera vlastně nesnášíme.

Síla odpuštění? No to zas bude síla, tyhle věci znám... Akorát se vám tam rozbrečím. Ublížil mi tak, že mu asi už nebudu umět a možná nechci odpustit. To fakt nepotřebuji probírat na veřejnosti.

Manželské večery mají být příjemné a pohodové, a tak jsou i koncipovány. Poskytují drobné nástroje, jak pracovat na svém vztahu, ale nenahrazují manželskou poradnu. Nebudeme tedy veřejně analyzovat problémy jednotlivých párů, ale ukážeme si důležitost odpuštění.

Přesto ale na navazujícím workshopu zkusíme tyto křivdy definovat a hledat cesty, jak se s nimi vyrovnat, protože to často bývá podmínkou pro samotné odpuštění. A pokud se u toho rozbřečíte, třeba nebudete sama.

Téma „partnerovi rodiče“ nemám ráda. Tchyně mi už dávno dala jasně najevo, že si manžel vybral špatně. Nepřijala mě a čím miň o ní mluvím, tím se mám líp.

Možná to téma bude naopak vhodné pro vašeho manžela, aby věděl, jak pracovat s tím, že dvě z jeho nejbližších osob se moc nesnesou.

Dobrý sex? Vážně se budeme s ostatními farníky bavit o sexu? A ještě k tomu o dobrém? Ten náš dobrý nikdy moc nebyl. A teď není žádný. Mně to nevadí, aspoň mám klid. A vůbec. Sex patří do ložnice a ne k večeři. Co na to říká pan farář ??!

Jedno letité rčení říká, že láska prochází žaludkem. Tak třeba se nám některá večeře podaří natolik, že pak doma dojde i na ten sex. A pokud přijdete na workshopy „Umění doteku“ a „Vědomé milování“, možná se ještě z toho klidu necháte ráda vyvést.

Jako katolíci máme výhodu, že se obvykle hned nerozejdeme, když nám to „neklape v postelí“. Máme tak prostor a motivaci na intimitě v našem vztahu pracovat a prožívat dobrodružství poznávání svého partnera.

A tento večer ztlumíme víc reproduktory, aby nás pan farář nahoru na faru neslyšel.

Dobrý sex? Tak na tuhle jedinou přednášku půjdu (jíst nebudu, nevadí? dal bych si radši pivo) a manželka půjde povinně se mnou (pro ni dvojku bílého). Doufám, že jí řeknete, že podvazky, sexy prádlo a nějaká ta hračka nejsou žádný hřích.

Píšeme si: Zajistit pivo a bílé víno.

Konkrétně podvazky v podkladech nemáme, ale myslíme, že po workshopu „Umění doteku“ si doma užijete spoustu legrace. A i na nějaké ty rekvizity dojde, i když méně prvoplánové.

Láska v akci? Já jsem v lásce akční až dost. Starám se o děti, pomáhám ve farnosti, živím rodiče a chodím na nákupy sousedce. S manželem už jsme si lásky užili dost, teď musím být užitečná jinde.

I sebehorší manžel si trochu té lásky zaslouží. Alespoň jednou týdně na manželských večerech a možná i doma po nich. Otestujte své děti v samostatnosti, nákup za vás vezme jednou manžel a ve farnosti to pochopí.

Motto manželských večerů je: „Investujte do svého vztahu a věnujte jeden druhému společně strávený čas.“ Je to investice, která se vyplatí, a v budoucnu se vám zaručeně vrátí. A začít můžete po troškách, třeba každý čtvrtek od 19 hodin v naší farnosti u společné večeře. Těšíme se na Vás

Martina a Ondřej Hlaváčovi
průvodci Manželskými večery

Kdy:

Vždy ve čtvrtek od 19:00
Začínáme 17. října 2024

Kde:

Farní sál

Cena:

160 Kč za příručku
170 Kč na osobu za večeři

Další informace a registrace: www.omanzelstvi.cz

■ ■ NAŠI SENIOŘI NA VYCHÁZCE I NA DOVOLENÉ

Poslední předprázdninová vycházka seniorů byla do chrámu Panny Marie před Týnem, kterým nás provedl pastorační asistent Štěpán Filipec.

Trocha historie:

Nejstarší chrám z 12. stol. byl románský. Na přelomu 13. a 14. stol. byl nahrazen raně gotickou trojlodní stavbou. V polovině 14. století zahájili farníci, kteří patřili mezi nejbohatší měšťský patriciát, za podpory významných měšťanských rodin z jiných farních obvodů novostavbu vrcholně gotické trojlodní baziliky. Architekturu ovlivnili postupně mistři: Matyáš z Arrasu a Petr Parlér a další. Týnský kostel byl poměrně záhy ovládnut reformní stranou, v husitských válkách se potom stal jedním z předních kostelů strany podobojí. Od roku 1427 zde působil i Jan Rokycana. Po Bílé hoře r. 1621 připadl kostel opět katolické straně. Vzpomínkou na působení utrakvistů je kalich umístěný ve štítu kostela. Po skončení třicetileté války začali měšťané zřizovat oltáře v novém barokním slohu. Mezi prvními to byl oltář hlavní, který je symbolickým poděkováním pražanů Matce Boží za ukončení dlouhého válečného konfliktu, obdobně jako Mariánský sloup na tehdy tak pojmenovaném Velkém rynku. Před průčelím chrámu stojí dva spojené domy – Týnská škola.

Vybavení kostela je převážně barokní.

Nad hrobem italského biskupa je postaven gotický baldachýn. Poblíž hlavního oltáře je pohřben dánský astronom Tycho Brahe. Cenná je cínová křtitelnice, která je největší a nejstarší v Praze. Krásná je i kamenná kazatelna. Hlavní oltář zdobí obraz Nanebevzetí Panny Marie od Karla Škréty. Od tohoto mistra jsou i některé obrazy na bočních oltářích.

Tak až půjdete na procházku Prahou, zajděte na Staroměstské náměstí navštívit Týnský chrám i Mariánský sloup, ve které je uložena kopie Rynecké Madony. Její originál se podařilo zachránit před stržením sloupu a je uložen v Týnském chrámu.

Zdeňka Bajerová a Jarmila Ševčíková

Letošní dovolená seniorů se konala v Mariánských Lázních. Doprovozel nás pater Vladimír. Ač byla tato výprava o den kratší než jindy – v sobotu 15. 6. jsme slavili 30 let od posvěcení našeho kostela – byla nabita duchovnem a krásou.

V Mariánských Lázních jsme navštívili čtvrtý největší park miniatur v Evropě. Samozřejmě jsme nemohli opomenout krásu zpívající fontány. Velmi se nám líbila přírodní rezervace Kladská, s tůněmi, masožravými rostlinami i jinými pozoruhodnostmi. Vrcholem dovolené byla návštěva kláštera Teplá. Nejen, že jsme se dozvěděli o historii kláštera, ale mohli jsme prožít v těchto prostorách mši sv. s našim otcem Vladimírem.

Zdeňka Bajarová a Jarmila Ševčíková

■ ■ LETNÍ FARNÍ TÁBOR V HOSTINNÉM

Sobotního rána 27. 7. jsme se sešli s dětmi na Černém Mostě a po rozloučení s rodiči jsme se vydali nejen do Hostinného, ale také 1 600 let do minulosti na římský břeh Rýna.

Po příjezdu a ubytování se děti rozřadily do čtyř franských kmenů. Během následující chvíle se setkaly s prefektem provincie, který je přijal do služby ochránců hranic a slíbil jim četné výhody, kterými život na barbarské straně Rýna úplně neoplýval. Pod vedením centurionů patrolovali nyní pořímských Frankové na hranicích, čistili hraniční hvozdy od hrozeb a zdokonalovali se v potřebných dovednostech.

Brzy si však franští starší začali uvědomovat, že si moc nepolepšili, jen se stali služebníky v římských barvách. Šli proto apelovat na prefekta, který jejich žádosti o zlepšení situace zprvu zdvořile a vyhýbavě, později již zcela otevřeně odmítal. Frankové se proto rozhodli vzít situaci do svých rukou. Nočním překvapením se pokusili oslabit římské vojsko. Při jeho uskutečňování však byli sami přepadeni hunskými nájezdníky a jen se štěstím vyvázli bez šrámů. Ovšem i na prefekta se pomalu vařila voda, jak se sám přesvědčil hned následující den. Provincie byla nečekaně navštívena delegací z dalekého Říma, která přijela na obhlídku území a zhodnocení rezerv k případným dalším odvodům. A přes prefektovy vytáčky se

úředníci dopátrali skutečného stavu. Nařídili odvody pro nového císaře, které citelně dopadly nejen na Franky, ale i na nejchudší obyvatelstvo provincie. Zemědělci, řemeslníci, učitelé a další se ocitli na hranici bídy a vypravili se k duchovenstvu pro pomoc. Duchovenstvo vycítilo šanci sblížit dvě zatím k sobě celkem nepřátelské skupiny a nasměrovali chudinu za Franky.

Ti se jich i přes vlastní problémy ujali a pomohli jim. Tím se otevřela cesta k novému pokusu o změnu režimu, tentokrát i s podporou lidu, a konečně byla úspěšná. Po celodenní honičce byl zločinný prefekt dostižen a odsouzen k životu ve vyhnanství. Novým prefektem byl zvolen franský náčelník Hugobert a z duchovního správce obce se stal biskup. Následovala velkolepá oslava, úklid a odjezd do Prahy, kde se děti po dvou týdnech setkaly se svými rodiči a rozprchly se do svých domovů.

Celé dva týdny nás našťěstí provázelo dobré počasí, a tak jsme mohli, na rozdíl od předcházejícího roku, projít širší okolí Hostinného a plně využít blízkého parku, hřiště i lesů k hrám i zábavě, a díky Boží ochraně nás našťěstí nepostihla žádná větší komplikace. A na všechny děti se těšíme opět na podzimních prázdninách.

Matěj

■ ■ NOC KOSTELŮ

Letošní noc našeho kostela se už tak trochu nesla v duchu 30. výročí posvěcení chrámu. Přispěl k tomu koncert flétnového komorního souboru MAGISTRI, který nás navštívil již počtvrté. Tentokrát byl obohacen klavírem, violoncellem a hrou na varhany. Hudebníci nám přednesli řadu drobných skladeb od nejrůznějších autorů, včetně Antonína Dvořáka a Bedřicha Smetany. Koncert byl velmi zdařilý. Odcházelí jsme svátečně naladěni. ZB

■ ■ ZÁVĚR LÉTA MAMINEK Z MATEŘSKÉHO CENTRA

Poslední letní víkend jsme s dětmi strávily na chalupě na okraji Kokořínska. Sešly jsme se tři maminky a tři děťátka. Společný čas jsme si moc užily, byly jsme obklopeny krásnou přírodou. My maminky jsme si báječně popovídaly a děti si do sytosti vyhrály.

Počasí nám přálo, a tak jsme se hned v sobotu dopoledne vydaly na procházku na místní farmu, abychom si prohlédly koně a další domácí zvířátka. Po výborném obědě z domácích zásob jsme navštívily nedaleké dětské hřiště. Podvečer jsme dětem zpestřily opékáním buřtů a zpíváním písniček za doprovodu kytary.

V neděli jsme si zajely na mši do děkanského kostela svatého Bartoloměje a Panny Marie Montserratské v Doksech a po obědě zase hurá domů. Už teď se těšíme na příště.

Andrea Frodlová

Můj letní duchovní zážitek nesouvisí s prázdninami a dovolenou, ale s mým „novým“ zaměstnáním. Dokonce se stal (lépe řečeno začal) v době, kdy se mi sypala práce na hlavu ze všech stran. Kromě zběsilého odevzdávání projektů před 1. červencem, než začne platit nový stavební zákon, s nedomyšlenými prováděcími vyhláškami, navíc v souběhu s nevydařenou digitalizací stavebního řízení, jsem měla splnit ještě jiný krátkodobý pracovní závazek, předem dlouho slibovaný, ohledně výuky zahraničních studentů.

Bože, modlím se unaveně, jak se mohlo přihodit, že jsem se zase uvrtnala do takového bláznivého kolotoče? Vždyť se snažím poslední roky všechno konzultovat s Tebou. Pravda, až příliš často zapomínám, ale u Tebe přece neexistuje lineární čas, takže zpětně v modlitbě doháním, vše se mi zkonzultovat nepodařilo. Ty víš, že usiluji, aby se Tvá vůle stala mou prioritou. A bác, zase se to tak hloupě sešlo a vůbec nic nestíhám – a „uštvaní se v práci“ určitě není Tvoji vůlí...

Než jsem se, jako dosavadní OSVČ, upsala v zaměstnání, kde jsem nyní devátým měsícem, asi 2 roky zpět jsem se za tuto velkou životní změnu modlila. Mým největším přáním bylo mít v práci věřící

kolegy, ideálně začínat každý den mší nebo růžencem... :) ano, poněkud neskromné přání. Ale jak jinak fungovat, pracovat a vůbec žít v Tvé svaté přítomnosti, Pane?

Po půl roce hektické práce jsem si vyhodnotila, Bože, že opravdu nevím, jestli jsem na správném místě? Kolegové jsou sdružení do různých firemních sportovních kroužků. Pořádají po práci deskové hry. Vzájemně si vyvaňují obědy. Ale mše, růženec, modlitba?

A pak... se přece jen přihodil „zážitek“, o kterém se tu s vámi dělím. Zážitek je slabé slovo, stal se zázrak! Slovo dalo slovo a „náhodou“ jsem u dvou kolegů zjistila, že jsou věřící... Prakticky okamžitě jsme se začali společně modlit. Jsme dva katolíci, jeden český bratr, takže na společný růženec to (zatím) nevidím, ale moje zaměstnání rázem dostalo úplně jiný kalibr! Celý náš obor, firmu, kolegy s jejich rodinami, naše rodiny, klienty, subdodavatele, úředníky, svěřujeme pravidelně v modlitbě Tobě, Otče. Splnil jsi mi krásný sen, který jsi mi sám vložil do srdce, protože mě samotnou by tato myšlenka ani nenapadla. Děkuji za to! Prosim, veď nás podle svojí vůle dál. Buď v každé naší myšlence. Přiveď do naší mini skupinky další duše. Amen.

Jedna moje vzácná přítelkyně, se kterou se sice téměř nevidáme, ale duchovně jsme na sebe napojeny, mi pomohla objevit nádhernou knihu, hotové pohlázení po duši a povzbuzení v těžkostech. Dlouho trvalo, než jsem se naučila zpaměti její název, který si musím doteď nenápadně slabikovat, **Ke-charito-mene...**

Milostiplná Panna Maria. Pro mě nový hluboký pohled na naši nebeskou Matku. A nejen na ni, ale i na ďáblovu dílu ve světě a na způsob, jak se mu velmi účinně a přitom prostě bránit.

Kniha mě oslovila do té míry, že když jsem jindy potkala jinou svoji přítelkyni, dlouhodobě bojující s velkými problémy, věnovala jsem jí knihu s nadějí, že v ní najde útěchu stejně jako já.

Knihu u sebe už asi rok nemám a postupně mi z paměti mizí přesně formulované věty, které jsem si podtrhala, opakovala, až se mi přirozeně vryly do paměti. Nicméně hlavní poselství zůstává: žít jako vítěz. Modlit se, jako by se už všechno těžké vyřešilo, uzdravilo, odešlo. Vždyť Ježíš je Vítěz! V neustálé modlitbě se radovat a za vše děkovat. Nikdy si nenechávat utrpení pro sebe, ale skrz ruce Mariiny ve spojení s Ježíšovým křížem ho odevzdávat nebeskému Otci, od okamžiku našeho početí až po svou smrt.

Nezaměřovat se neustále na to, co bolí, co se nedaří, co nám ubližuje, protože pak se z trápení snadno stává naše skutečné „náboženství“ a utápíme se v něm.

Někdy nás ovšem Panna Maria něžně prosí, abychom s její pomocí utrpení trpělivě snášeli pro spásu naší i dalších duší. Autor umí toto téma velmi citlivě objasnit.

Co věta, to perla. Každého určitě osloví něco jiného. Mě např. hluboce zasáhl jeden konkrétní odstavce o (nejen) nenarozených dětech. O dětech, které jsou počaty náhodně a pak si celý život v sobě nesou nepochopitelný pocit, že jsou na světě omylem a nikam nepatří. Nebo o dětech, které jsou počaty a devět měsíců žijí „na hřbitově“ – tedy v lůně, ze kterého bylo předtím násilně vyvrženo jiné dítě. Zní to děsivě, ale Nebe nám vždy nabízí naději a přibližuje spásu. Nebo možná „návod“, jak tuto bolest vyléčit – obrazně i v modlitbě uložit své děti, své blízké, klidně i sebe na devět skutečných měsíců do lůna Panny Marie. Co může být nádhernějšího? Přeji krásné čtení.

Veronika

Dominik Chmielewski: Kecharitomene – Odhalte její neobyčejné tajemství a poznejte své určení! (Kartuziánské nakladatelství 2021)

V souvislosti s 20. výročím mučednické smrti P. MUDr. Ladislava Kubíčka († 11. září 2004) vyšla již ve 4. vydání kniha silných, dojemných i dechberoucích svědectví o této vrstevnaté a charismatické osobnosti. O knězi, lékaři a především pokorném, laskavém důsledném, Boha a lidi milujícím duchovním průvodci, na kterého s vděčností vzpomínají stovky věřících.

Editorka knihy MUDr. Marie Svatošová sepsala k novému vydání doslov, který je krásnou pozvánkou k četbě této jedinečné knihy.

Nic se neboj, teprve teď to pořádně roztočíme!

Když jsem před dvaceti lety připravovala text na zadní stranu obálky prvního vydání knihy **Až k prolití krve**, trochu jsem riskovala, že budu za blázna, ale nemohla jsem jinak. Opravdu jsem během přijímání telefonické zprávy o násilné smrti P. Ladislava slyšela jeho klidný, nezaměnitelný hlas: „*Nic se neboj, teprve teď to pořádně roztočíme.*“

Současně jsem ho nějak mimosmyslově, a přesto silně, vnímala vedle sebe živého. Nebyla to halucinace. Halucinaci neměla ani neznámá žena, která mi po nějakém čase telefonovala: „*Porod uvízl na mrtvém bodě. Z chování personálu jsem pochopila, že je zle. Zoufale jsem prosila kněze a bývalého porodníka Ladislava o pomoc, a uslyšela jsem jeho hlas: Stoupní si! Poslechla jsem ho. Porod se ihned rozeběhl a narodil se mi zdravý syn.*“

Ladislav nikdy nemluvil do větru. Když řekl „roztčíme to“, věřila jsem mu – jen jsem nevěděla, jak to hodlá udělat. S odstupem času není pochyb, že jedním z prostředků, které k tomu používá, je i tato kniha. Mnohočetná zpětná vazba od čtenářů potvrzuje, že to není jen obyčejná sbírka sentimentálních vzpomínek bezmála tří stovek lidí, kteří si je nechtěli odnést do hrobu. Společně se jim podařilo mnohem víc. Shromáždili na jednom místě hromadu perel z Ladislavových dopisů i intimních rozhovorů a nabídli ji těm, kteří neměli to štěstí poznat ho osobně. K takovým patří i konvertitka Marcela: „*Spoustu citací z jeho dopisů jsem si z knihy přepisovala do svého notýsku, protože mě oslovovaly stejně silně jako jejich původní příjemce. Teď mám nutkovou potřebu obracet se k němu v modlitbě o radu. Dej nám Bůh více takových pastýřů, jejichž úspěšnost tkví v tom, že vedou lidi k Bohu, a ne k sobě – jak v knize krásně napsal P. Alois H.*“

Ladislavův den měl dvacet čtyři hodin, stejně jako ten náš. Přesto se dokázal individuálně věnovat velkému množství lidí a vést je, i dlouhodobě, na cestě k Bohu. A že v tom pokračuje i po 11. září 2004, potvrzuje i paní Anna: „*Roky jsem marně hledala kněze, který by měl čas a trpělivost doprovázet mě ve složité životní situaci jako duchovní rádce. Dodnes jsem ho nenašla, ale kniha Až k prolití krve mi ho do značné míry nahrazuje.*“ Šestadvacet žlutých stránek uprostřed knihy s kapitolkou „Z Magdalenina zpovědního

deníku“ ocenil mladý kněz slovy: „*Nedovedete si představit, jak moc mně, začínajícímu zpovědníkovi, tenhle deník pomáhal, když jsem si ve zpovědnici nevěděl rady.*“ Čtenáři, kteří se domáhali dotisků knihy, kdykoliv byla rozebrána, argumentovali nadčasovostí Ladislavových myšlenek. Knihu sháněli v antikvariátech, aby ji mohli darovat. Tím se okruh blízkých Ladislavových spolupracovníků neustále rozrůstá. Jasný důkaz, že to „pořádně roztočil“.

...
“Ladislav mě nazýval svou sekretářkou pro zvláštní úkoly. Dodnes jsem žádnou výpověď nedostala, tak pokračuji. A jestli si ďábel myslí, že se tím mordem Ladislava konečně zbavil, šeredně se mylí. Zním Ladislava dobře. Stejně jako se s láskou jednotlivě věnoval a žehnal každému z nás, bude se věnovat a žehnat – neomezen prostorem a časem – každému jednotlivému čtenáři, který se mu svěří do péče.”

Marie Svatošová

■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

vítejte po prázdninách! Určitě i vám rychle utekly, a než jste si stihli všechno užít, jste zpátky doma. Nevím, jak vy, ale já jsem se vždycky už tak čtrnáct dní před koncem prázdnin začala těšit domů na rodiče a brášku a do školy na kamarády a paní učitelky. Prostě doma je doma...

Našla jsem k tomu povídku – podle časopisu Duha.

„Tatííí, pojď sem! Rychle!“ zakřičel Kuba. Tatínek vstal od televize a šel se podívat do pokojíčku. „Jak se ti líbí moje nová postel?“

„Na co potřebuješ dvě postele? Tobě nestačí ta tvoje?“ „Tahle je návštěvní, jen tak z karimatky, třeba pro kamaráda Jonáše. Rád si k nám chodí hrát, líbí se mu u nás, že tu máme útulno a tak...cítí se tu jako doma.“

„Může k nám chodit kdy chce a může u nás někdy i přespat?“

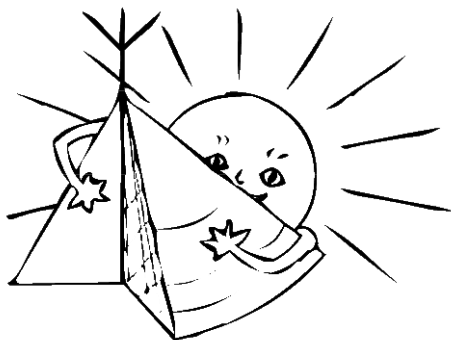
„Pokud jde o mě a o maminku, klidně, ale jen jestli mu to dovolí jeho rodiče.“

Jakub se zamyslel: „Tati, víš, co je divné? Že já mám těch míst, kde jsem doma, víc. Tady jsem doma, u babičky jsem doma, na chatě... Někdy jsem doma i v lese, když tam jsem s někým, koho znám.“

„Schválně, kolik „doma“ máš ty?“

Tatínek se zamyslel: „Já to mám jednodušší. Jsem doma všude tam, kde je maminka a ty.“ Jakub se na něj s obdivem podíval: „Všude?! To je ti jedno, kde jsi?“

„Jo, všude, kde se cítíte doma vy, jsem já také doma, protože se máme rádi,“ dodal s jistotou.

Jakubovi to přesto nedalo: „Ty jsi doma, kde jsme my doma, ale kde jsou doma ti, kteří nikoho takového nemají a také ti, kterým teď povodeň zničila dům i pokojíček.“

„Tak to opravdu nevím, možná u Pána Boha, protože ten nás má rád všechny a stále je s námi.“

„To by šlo. Ale stejně by měl mít každý někoho, u koho je doma. A Bůh by měl mít taky někoho, u koho je doma.“

„Kubo, že můžeme být doma u Boha, neznamená, že bychom se o sebe nebo o ty, kteří nikoho nemají nebo jim voda zničila dům, přestali starat a přestali si pomáhat, zvláště teď po povodních. Měli bychom spolu žít tak, aby si všichni kolem nás mohli připadat jako doma. Pak i u nás bude Pán Bůh jako doma.“

Modlitby za rodinu

Děkuji – Dobrý Bože, dnes ti chci poděkovat za... jsem moc rád/a, že mám někoho, kdo mě má rád.

Pomohl/a jsem – Milý Bože, dnes jsem mohl/a pomoci... Je dobře, když si můžeme navzájem pomáhat.

Zlobím se – Dnes jsem se rozzlobil/a na... Je někdy těžké se nerozčílit a zůstat v klidu. Prosím, Pane, odpusť mi. Buď na ... dnes milý Ty místo mě. Pomoz mi, prosím, ať se mi to příště nestane.

Nejhezčí zážitek – Bože, děkuji ti za.... Náramně jsme si to dnes spolu užili! Děkuji ti za dobré kamarády!

Lída

■ ■ CO SE CHYTÁ PRO DĚTI

■ Modlitba radostného růžence

Milion dětí se modlí růženec ve středu **16. října** od 17.00 v kostele. Tentokrát za všechny, kteří jsou postiženi přírodními katastrofami, zvláště povodněmi. Děti si doma nakreslí obrázek **jednoho z tajemství růžence**, tentokrát radostného, které by se v kostele spolu s ostatními rády pomodlily. Všechny obrázky pak vzadu v kostele vystavíme.

■ Misijní jarmark – Děti pomáhají dětem

Proběhne v neděli **20. října**. Projekt, do kterého se zapojují i děti. Svými výrobky, které se za dobrovolný příspěvek nabídnou na jarmarku, mohou pomoci našim dvěma sponzorovaným ugandským dětem z Adopce na dálku – dvanáctiletá Clementina Adikin a osmiletý Nicholas Wasswa. Děti, určitě se budou líbit přáníčka, svícný, keramika, cokoli, co rádi vyrábíte pro radost druhým. A můžete tím pomoci! Do soboty 19. října přineste své výrobky na faru a v neděli nám přijďte pomoci do sálu prodávat. Těšíme se na vás!

■ Mikulášská nadílka

Ve čtvrtek **5. prosince** od 17 hodin ve farním sále. Jako každý rok na začátku prosince se na vás těší Mikuláš s anděly a čertem. Společně si zazpíváme, pomodlíme se a měly by být snad i nějaké dárky.

■ ■ PRÁZDNINOVÉ AKCE PRO DĚTI

Vážení rodiče, milé děti,

další letní prázdniny máme za sebou, a tak sepisuji přehled, co nás čeká následující rok:

- **Podzimní prázdniny** nám letos vychází na termín **od soboty 26. 10. do středy 30. 10. 2024**, pojedeme s dětmi na faru nacházející se ve Vrbatově Kostelci. Přihlášky jsou vyvěšeny na nástěnce a ke stažení na webových stránkách farnosti.
- **Jarní prázdniny** připadají na termín **16. 2. – 23. 2. 2025**. Pojedeme již tradičně do Rokytnice nad Jizerou.
- **Květnové svátky** tento rok vychází na čtvrtky. Jestli pojedeme s dětmi na jednodenní výlet nebo vícedenní ještě záleží, jak dostanou děti případné ředitelské volno. Nebojte, včas budeme všechny informovat.
- **Letní tábor** bude jako tradičně na přelomu července a srpna, konkrétně **od pondělí 28. 7. do neděle 10. 8. 2025**.

V případě dotazů mě neváhejte kontaktovat na email: dvorahana@seznam.cz.

Moc se těšíme na další společná dobrodružství a přejeme poklidný vstup do školního roku.

Hanka Dvořáková

■ ■ NÁBOŽENSTVÍ VE ŠKOLNÍM ROCE 2024/25

předškolní děti	úterý	16.00
1. – 2. třída	pondělí	16.00
2. – 3. třída	úterý	16.00
4. – 5. třída	středa	16.00
6. – 9. třída	čtvrtek	16.00

Předškolní děti a děti z 1. až 5. třídy začínají hned od 2. září, 6. – 9. třída akademicky od října. Na všechny děti se těší katechetky Radka a Lída a P. Karel.

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI NA ŠKOLNÍ ROK 2024/2025

Bohoslužby v našem kostele	pondělí–pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30*, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření, osobní rozhovor s knězem	půl hodiny přede mši sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace	každý pátek po mši svaté	
	třetí pátek v měsíci se zpěvy z Taizé	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00 (od října)
Příprava dospělých na křest	v pondělí po mši sv.	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči.	
Příprava na biřmování dospělých	v pondělí po mši sv.	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem; je nutné včas dojednat	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní knihovna půjčuje	1. středa v měsíci	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.15	
Dětská schola (Malá Kalča)	zkoušky po domluvě s vedoucí skupinky	
Chrámový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	středa od 9.30 do 12.00	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 10	
Vycházky seniorů	4. úterý v měsíci dle dohody	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.00	
Úklid kostela	pondělí od 12.00	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. Zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v knihovně, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

*Nedělní mše svatá pro děti v 10.30 se nekoná v době letních prázdnin.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Modlitba papeže Františka k Panně Marii rozvazující uzly

Svatá Maria,

*ty jsi byla po celý život plná Boží přítomnosti,
s pokorou jsi přijímala Otcovu vůli
a ďábel tě nikdy nedokázal zaplést do svého zmatku.
U svého Syna ses přimlouvala za naše těžkosti
a svou pokorou a trpělivostí jsi nám dala příklad,
jak rozplétat zádrhele svého života.*

*Navždy zůstáváš naší Matkou a tím napřimuješ a vyjasňuješ
spojení, které nás pojí s naším Pánem.*

*Svatá Maria, Matko Boží a Matko naše,
která s mateřským srdcem rozplétáš uzly našich životů,
prosíme tě, ujmi se nás
(příp. pojmenování osoby nebo problému)
a osvobod' nás ode všech pout a zmatků,
jimiž na nás útočí náš nepřítel.*

*Panno Maria, svou milostí, svou přimluvou u Boha i příkladem
nás osvobod' od všeho zla a rozvaž pouta, která nám brání
ve sjednocení s Bohem.*

*Dej nám, abychom vysvobozeni od každého zmatku a omylu
nacházeli Pána ve všech věcech, abychom v Něm ukotvili svá
srdce a stále mu sloužili ve svých bratřích a sestřích.*

Amen.

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie

Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz